

CV van Godfried Beumers

Begonnen als poppenspeler, ontwikkelde hij zich tot een veelzijdig theatermaker. Godfried bespeelde niet alleen hand- en stokpoppen, maar ook marionetten. Naast dit poppenspel was hij ook acteur binnen het door hem opgerichte Pop en Spel Kollektief. Hij ontwikkelde zich tot solospeler, verteller, zanger en regisseur, en verdiepte zich intens in het gebruik van theatermaskers binnen het Noh-theater en de Commedia dell'Arte.

Beumers studeerde stemvorming en regie bij de Amerikaan Nils Miller en zang bij Jimmy Hutchinson. Bij het roemruchte MAHAGONNY - SONGSPIEL was hij de regieassistent van de evenzo roemruchte Annemarie Prins. Hij ontwierp en maakte vele honderden poppen, maskers, kostuums en decors voor het theater en voor de televisie. Voorts schreef hij tientallen theaterteksten, vele liedteksten voor musical, muziektheater, oratorium, cabaret en zo meer. Momenteel treedt hij op als verhalenverteller, werkt als regisseur en geeft privé theaterlessen aan huis.

Buiten het theater ontwikkelde Godfried zich tot creatief therapeut drama en beeldend; hij volgde zeer waardevolle workshops bij Elisabeth Kübler-Ross en Alida Gersie; bij de Amerikaanse psychotherapeut Gregg Furth volgde hij jarenlang intensieve trainingen waar hij zich specialiseerde in het werken met tekeningen en narratieve technieken binnen de therapeutische praktijk. Vanaf de vroege negentiger jaren nam hij – samen met Inger van Lamoen – Domnisse – een groot deel van diens werk in Nederland over.

In 2017 viert hij zijn 45-jarig theaterjubileum met GILGAMESJ – een heldenepos!

Godfried Beumers (Sint Isidorushoeve 1952), thans woonachtig te Nijmegen, studeerde Educatieve Arbeid aan de Kopse Hof te Nijmegen tussen 1971 en 1975, en is theatermaker sinds het begin van de jaren zeventig.

In de afgelopen 40 jaar schreef hij, veelal op basis van improvisaties en interviews - maar ook geïnspireerd door volksverhalen en sprookjes – meer dan vijftig theaterteksten, merendeels voor kinderen, maar ook een tiental voor volwassenen, die alle werden uitgevoerd.

Tussen 1972 en 1979 werkte hij, deels als stagiaire tijdens zijn studie en later als speldocent, bij de Stichting Musicische Vorming te Enschede, waar hij als poppenspeler kunstzinnige vormings-projecten realiseerde binnen het kleuter- en lager onderwijs.

Hij was van 1972 tot 1987 als acteur, poppenspeler, regisseur, vormgever en tekstschrijver betrokken bij het door hem al tijdens zijn studie opgerichte Pop en Spel Kollektief te Enschede.

Voor zijn artistieke ontwikkeling was met name de voorstelling *BERGEN VERZETTEN* (1978), geregisseerd door Annemarie Prins, van immens belang evenals zijn regie-assistent-schap bij haar amateur-productie *MAHAGONNY* (Brecht/Weill) voor Theater aan de Markt Concordia te Enschede. Zijn haat-liefde verhouding met Brecht en diens epische theater evolueerde in deze jaren tot een langdurige liefdesrelatie met diens werk.

Met dit Pop en Spel Kollektief, dat voornamelijk schoolvoorstellingen voor het basis-onderwijs realiseerde, creëerde hij voor de NCRV de succesvol ontvangen kinderserie *APPELMOES MET TAARTJES* (1982/'83), waarvoor hij niet alleen een dertigtal poppen maakte maar ook een leeuwenaandeel van de teksten schreef. Enkele afleveringen hiervan werden ingezonden naar grote tv-festivals in en buiten Europa.

Na zijn vertrek uit deze veelgevraagde en veelgeprezen theatergroep realiseerde hij tientallen voorstellingen als artistiek leider van achtereenvolgens *THEATER KWAN* (1987 – 1992) en *THEATERINITIATIEF VENETIË EN OMSTREKEN* (1992 – heden).

Die voorstellingen (veelal solo en verhalend van aard) waren deels voor volwassenen, deels voor het basisonderwijs bestemd.

DE ZEVEN WONDERLIJKE WERELDEN VAN KALO DANT (1987) bleek exemplarisch te zijn voor de nieuwe richting waarin hij begon te werken: verhalend theater met muziek. Voor de daarop volgende voorstelling *DE OERKOETS* (1988) werkte hij maandenlang met mimograaf Lis van der Kleij om met name zijn lichaamstaal verder te ontwikkelen. Dit leidde tot een zo goed als tekstloze voorstelling.

SAGA (1989) was een voorstelling waarin naast een archaisch verhaal gebaseerd op Twentse volksverhalen en fragmenten uit de Edda, met name de taal van het theaterlicht en de theatermuziek essentieel waren. Ook maakte hij in opdracht van instellingen gelegenheids-programma's als *KRAS IN HET HOOFD*, *KRAS IN HET HART* (1998) en *LEVENS WATER* (2000) voor symposia en congressen over de kwaliteit van de gezondheidszorg.

Daarnaast werkte hij in die tijd onder meer samen met tekstschrijver Karel Eijkman, *ALLE DRAKEN DE WERELD UIT* (IKON-televisie) en met de dichter Willem Wilmink aan enkele opera- en musicaluitvoeringen, waaronder de regie van een grootschalige uitvoering van *EEN FLINKE ZONDVLOED* (1992) van Benjamin Britten en de kleinschalige musical *RIKET MET DE KUIF* (1994) van Wilmink zelf.

Van 1983 tot 1991 werkte hij, in deeltijdfunctie, als dramatherapeut met lichamelijk gehandicapte kinderen en jongeren binnen het Revalidatiecentrum 't Roessingh te Enschede. In die periode volgde hij intensieve workshops bij Elisabeth Kübler-Ross (Death and Dying) en Alida Gersie (de kracht van verhalen). Verder ontwikkelde hij zich tot creatief therapeut beeldend door de jarenlange en intensieve trainingen bij de psychoanalyticus Gregg Furth,

wiens baanbrekende werk hij tot enkele jaren terug voortzette, samen met analytisch tekentherapeute Inger van Lamoen-Dommisse, met wie hij vele workshops ontwikkelde.

Tussen 1985 en 1987 realiseerde hij als regisseur en artistiek medewerker van MuziekTheater LEF een tweetal operaproducties, te weten: *AUFSTIEG UND FALL DER STADT MAHAGONNY* (1985) van Bertolt Brecht en Kurt Weill, en *LE ROSSIGNOL* (1986) van Igor Stravinsky, gevolgd door de intieme musical *ZOETE LIEFDESWAAN* (1987), losjes gebaseerd op Fellini's onvergetelijke 8 ½. Voor deze producties nam hij niet alleen de regie voor zijn rekening, maar ook vertaalde hij alle liedteksten en schreef hij de additieve teksten. Tevens verzorgde hij veelal de kostuums en decors.

Deze en eerdere opera- en musicalregies vergrootten zijn inzichten in opera en muziektheater en zijn liefde voor deze veelomvattende theatervormen. Steeds vaker regisseerde hij klein- en grootschalige theaterprojecten, waarbij hij uitstapjes maakte naar het hem bekende poppentheater en het voor hem veel minder bekende terrein van mime en dans.

Vanaf de vroege jaren '90 profileert Beumers zich vooral als professioneel verhalenverteller. Zijn repertoire bestaat uit (eigen bewerkingen van) volksverhalen, sprookjes en mythen uit alle windstreken. Sinds het najaar van 1998 tot eind 2007 werkte hij als samen met klarinettist Auke Reuvers en accordeonist Nico-Jan Beckers binnen muziektheatergezelschap *ROOD VERLANGEN*.

Samen realiseerden ze een aantal producties voor het basisonderwijs waaronder *WASSILISSA, DE MOOISTE en DE LIEFDE VOOR DE DRIE SINAASAPPELEN* beide met muziek van Bela Bartok, *VENETIAANSE VERZINSELS* met muziek van Igor Stravinsky en *SUCHO EN DE PAARDENKOP-VIOOL* met muziek van M. Moussorgsky.

Binnen deze voorstellingen kwamen zijn liefde voor muziek en het vertellen van verhalen samen, evenals in *L'HISTOIRE DU SOLDAT* van Igor Stravinsky die hij samen met het Valerius Ensemble (onderdeel van het toenmalige Orkest van het Oosten) realiseerde in een geënceneerde versie in 1989 en in een concertante versie – samen met het speciaal voor deze combinatie door de Enschedese componist Wim Beunders gecomponeerde *DE VIOOLBOUWER VAN VENETIË* (1992/'93).

Van 1992 tot en met 1995 was hij als gastdocent verbonden aan de afdeling scenografie van de kunstacademie AKI te Enschede. In die periode verloor hij definitief zijn hart aan de maskers van de Italiaanse Commedia dell' Arte. In die verrukkelijke speelstijl maakte hij dan ook bewerkingen van *MOEDER COURAGE* en *DE KAUKASISCHE KRIJTKRING* (beide van de door hem hogelijk bewonderde Bertolt Brecht).

Tussen 1994 en 2000 regisseerde hij bij de theatergroep ECHO in Zutphen onder meer *DE TONEELMAKER* (Thomas Bernard), *WACHTEN OP GODOT* (Samuel Becket) en *ZOG* (Peer Wittenbols). Deze periode stond in het teken van het onderzoeken en regisseren van modern teksttheater voor volwassenen. In deze producties werkte hij intensief aan zijn kijk op en manier van regisseren. Daarom ook volgde hij in de zomers van 1998 en 1999 hij twee keer een intensieve workshop *SPELEN MET THEATERMASKERS* en *THEATERREGIE* van Micheline Vanderpoel en Jos Houben. Hier maakte hij kennis met de Feldenkrais-techniek, een zeer intensieve fysieke werkwijze die bij uitstek geschikt blijkt om bij maskerspel en muziektheater te gebruiken.

In 1996 initieerde en produceerde hij voor de NVIH-COC in het kader van hun 50-jarig bestaan zowel het klein oratorium *EEN EIGEN HOOGLIED*, wederom gecomponeerd door Wim Beunders en ook nu op teksten van Willem Wilmink, alsook een theateraal verhalenprogramma over homoseksualiteit onder de titel *IEDER MENS IS EEN VERHAAL*. In dit programma vertelden een achttal spelers over hun ervaringen rondom homoseksualiteit. Deze voorstelling werd met video opgenomen en overgezet op DVD.

Naar aanleiding van de gruwelijke vuurwerkramp die Enschede op 13 mei 2000 trof, regisseerde hij *OEDIPUS – het verhaal van een stad* van Hugo Claus die aan de rand van het rampgebied op locatie door een zevental amateurs en beroeps voor getroffenen werd uitgevoerd.

O GROTE DAG, ZO BITTER EN ZO MATELOOS - een Enschedees requiem - schreef hij in de eerste weken na de vuurwerkramp. Hij baseerde zijn gedichten op ooggetuigenverslagen van direct getroffenen uit zijn eigen zo vreselijk getroffen wijk en vriendenkring.

Dit Requiem werd op muziek gezet door Wim Beunders en beleefde tijdens de herdenkingsweek in 2001 zijn première. In 2010, precies tien jaar na de ramp, bleek dit oratorium nog steeds een verpletterende én troost brengende kracht te hebben.

In 2002 realiseerde hij met enkele beeldend kunstenaars, een filmmaakster en een musicus een theaterproject *HONDERD WOORDEN* met jongeren tussen 14 en 18 jaar die de ramp van nabij hebben meegemaakt.

Later dat jaar vierde hij zijn dertigjarig theaterjubileum met de solovoorstelling *TURANDOT* en met een liedjesprogramma *HOEREN EN MATROZEN* en *OVER LIEFDE* (2002).

In het voorjaar van 2004 regisseerde hij voor theater Concordia te Enschede *PASSIE* – de eeuwigdurende strijd tussen Goed en Kwaad. In deze productie kwamen toneel, muziek, maskerspel, zang en acrobatiek samen in een montagevoorstelling gebaseerd op het laat middeleeuwse mysteriespel *LE MYSTERE DE LA PASSION* van Arnoul Gréban, dat hij in samenwerking met Dr. J. Koopmans van de Universiteit van Amsterdam samenstelde.

Een jaar later regisseerde hij Tri van Dinh en Jord van den Brink in *GILLES EN DE NACHT* van Hugo Claus, ook al een geliefd schrijver van Beumers; een prachtige tekst die in zijn versie uitgroeide tot een morbide en uiterst donkere visie op het mens-zijn. Volgens de pers moest men over ijzeren zenuwen en een sterke maag bezitten om deze hartstochtelijk gemaakte hel – met zeer getalenteerde spelers – te kunnen aanschouwen.

In de vroege zomer van 2004 verbleef hij enige tijd in Napels, waar hij zich verdiepte in de Pulcinella-figuur uit de commedia dell'Arte. Daar begon hij met het schrijven van *HET GELOGEN LEVEN VAN HEER P*. Er waren plannen om er een groots gemonteerde productie van te maken. De financiën bleken echter een niet te nemen drempel. Ook een kleine voorstelling, samen met de jonge en getalenteerde Jord van den Brink, kwam helaas niet van de grond. Beumers speelde deze tekst nog enkele maanden als solovoorstelling met behulp van enkele simpele attributen en een groot scala aan speciaal voor hem gemaakte maskers.

In de zomer van 2005 verliet hij Enschede en volgde zijn liefde en lief verhuisde naar Nijmegen.

Algauw schoot hij daar wortel en werkte ook in zijn nieuwe woonplaats met beroepskunstenaars en amateurs binnen gezamenlijke projecten. Nadat hij eind 2007 met pijn

in zijn hart afscheid nam van muziektheatergezelschap *ROOD VERLANGEN*, werd Beumers artistiek leider van *COLOURFUL CITY*, een multiculturele organisatie in Nijmegen.

Samen met een grote groep gemotiveerde spelers, muzikanten, beeldend kunstenaars en dansers realiseerde hij voor Colourful City onder meer een – tweede - commedia dell' arte versie van *DE KRIJTKRING* gebaseerd op het prachtig geschreven en ontroerende bijna gelijknamige theaterstuk van Bertolt Brecht.

Ook werkte hij in die tijd samen met middelbare scholieren en alleenstaande minderjarige asielzoekers aan een theaterproductie waarin deze jonge mensen vertelden over hun dromen en nachtmerries, over hun toekomstperspectief. Tevens realiseerde hij samen met verhalenvertelster en –zoeker Anne van Delft een vertel-ontmoeting tussen Nijmegenaren en mensen die – eindelijk – met behulp van het ‘generaal pardon’ een volwaardig en legaal Nederlanderschap kregen.

In het voorjaar van 2007 vertelde hij, begeleid door het *ORKEST VAN HET OOSTEN*, de droom van menig verteller en acteur: *PETER EN DE WOLF!* Het werd een immense belevenis!

De première en uitvoeringen van het theaterspektakel *DE STAD, DE BRUG EN HET VERLANGEN* (2009) voor *COLOURFUL CITY* moest worden afgelast, omdat een ernstige en levensbedreigende leverziekte en de daaruit voortvloeiende transplantatie hem het werken voor langere tijd onmogelijk maakte.

Over die ziekte en dat herstel schreef hij het indringende boek *EEN HELLEHOND VAN PLUCHE* (uitgeverij Meinema -2011).

Na een herstelperiode van bijna een jaar maakte hij met de Nijmeegse actrices Riet van Dorst en Monique Siebelink een verrukkelijke komedie *OS, ESELI EN HET KLEIN DINGSKE* (2011).

In het voorjaar van 2012 hield hij audities voor een poëzieproject over de liefde. *UIT LIEFDE* - ter gelegenheid van zijn veertigjarig theaterjubileum - werd gespeeld, gezongen en gedanst door een cast van 14 uitvoerenden. De première en de vijf daaropvolgende uitvoeringen voor een volle zaal kregen veel bijval.

Daarnaast vertelt Godfried Beumers, inmiddels grotendeels hersteld, meestal zittend op een kruk en met niet veel meer dan zijn expressieve stem en lichaam, verhalen uit alle windstreken.

Eind november 2013 gaat er een nieuw poëzieproject, ditmaal over verlangen, in productie. In *EEN KUS TE GOED* zal hij niet alleen de regie ter hand nemen, maar ook zelf meespelen. Zijn persoonlijk verlangen om nog eens met een ploeg op het toneel te staan en *samen* de spanningsboog van een voorstelling te maken drijft hem hiertoe. Samen met drie andere acteurs, een zangeres, een fluitist en twee pianisten geven ze, zittend op of staand naast een kruk, teksten het volle pond.

In de zomermaanden van 2013 voltooide hij de gedichtencyclus *LENTE OPNIEUW*. De Nijmeegse componist en fluitist Pip van Steen (componist en fluitist) kreeg de opdracht om enkele teksten van deze cyclus op muziek te zetten. Een zangeres en twee acteurs hebben, samen met drie muzikanten, de cyclus voor het eerst uitgevoerd op 14 juni 2014 in de Grote Kerk te Naarden. Daarna werd deze cyclus, aangevuld met fragmenten uit zijn boek over de levensreddende transplantatie in 2009, nog als een vertelconcert uitgevoerd tijdens de landelijke Donorweek in oktober 2014.

Tussen 10 en 19 oktober organiseerde hij op 8 verschillende locaties, voor 8 verschillende doelgroepen en telkens in een geheel andere vorm voorlichtingsbijeenkomsten over transplantatie, donatie en het belang van donorregistratie.

In december 2014 realiseerde hij met drie zangeressen van het Middeleeuwse Muziekgezelschap *Wronghel & Wei* een bijzonder ‘anders’ kerst-vertelconcert onder de titel *SIJS WILLECOMEN*. Gebaseerd op een 25-tal hoofdstukken uit *Der leeken spiegel* van de Middeleeuwse Antwerpenaar Jan van Boendale schreef hij een 4-tal monologen over de wondere en bizarre wonderen die Jezus als kind verrichtte.

In de kerstperiode 2015 wordt deze goed ontvangen voorstelling opnieuw gespeeld. Voorts werkt Beumers aan een 4-tal monologen over de laatste week van diezelfde Jezus. Niet vanuit een devotioneel oogpunt, maar vertrekkend vanuit het eeuwigdurende gevecht tussen Goed en Kwaad.

Met Nora van Dam (schrijfster, actrice), Eugène Flören en Fred van Duinhoven (slagwerkers), werkte Beumers aan twee korte projecten waarin taal en klank naadloos in elkaar overlopen: *WITROOD* en *FROGTIME*. De eerste tekst gaat over kleine kinderangsten die uit kunnen groeien tot wonderlijk volwassen gedrag. In de tweede (Engelstalige) tekst volgen we de bizarre hersenkronkels van een kikker. Zeer abstract en bij vlagen hilarisch theater: een Belgische bonbon voor de liefhebber.

In het seizoen 2015/ 2016 werkte hij aan de regie van Henry Purcell's *DIDO AND AENEAS*. Een lang gekoesterde wens ging in vervulling. Samen met dirigent Mark Walter dreven ze koor en solisten soms tot wanhoop. Maar het eindresultaat was er dan ook naar: een prachtig gezongen, gespeeld én vormgegeven theateervoorstelling die twee keer volledig was uitverkocht. Jammer dat amateurproducties veelal zo'n kort leven beschoren blijkt.

Maar in datzelfde theaterseizoen was er nog meer: als vervolg op de vier monologen over *HET ONGEKENDE LEVEN VAN J. – KINDERJAREN*– gebaseerd op middeleeuwse vertellingen over het verborgen leven van Jezus, schreef hij nog eens vier monologen, ook gebaseerd op vroegmiddeleeuwse teksten: *HET ONGEKENDE LEVEN VAN J. – LAATSTE JAREN*. Het was een intensieve, maar heerlijke klus. Hopelijk wordt de tekst in 2017 uitgevoerd, het liefst in combinatie met het eerste deel uit 2014.

In de zomer van 2015 bewerkte Godfried een oud Indiaas epos: *RAMAYANA* – het verhaal van Rama. Na jaren de boot te hebben afgehouden, schreef hij toen in een periode van vijf of zes weken zijn eigen versie. Op 23 april 2016 volgde een zeer goed ontvangen eerste uitvoering van de tekst. In 2017 en 2018 zijn nu reeds voorstellingen geboekt.

Het seizoen '16/'17 begon met een knisperende première in het *MEZRAB*-vertelcafé in Amsterdam van *HET LAND WAAR DE DOOD NIET BESTAAT*.

In de zomer van '16 schreef hij een eigenzinnige bewerking van het *GILGAMESJ-EPOS*. Op 18 februari 2017 werd deze vertelling voor het eerst aan een zeer aandachtig en bijzonder enthousiast publiek getoond. Met deze indringende solo viert Godfried zijn 45 jarig theaterjubileum. Meer uitvoeringen staan gepland.

Het NOVIOMAGUM WIND ORCHESTRA (een uitstekend amateurorkest) vroeg Beumers om een viertal korte aankondigingen voor evenzovele composities, gebaseerd op beroemde SHAESPEARE teksten, te schrijven. Op zondag 12 maart werd dit korte programma uitgevoerd in Concertgebouw De Vereeniging in Nijmegen. Later dit jaar volgen enkele reprises.

Zijn partner, Paul van der Velde, schreef een bijzonder boek: SUNDARIKATHA, het verhaal van Sundari, de vrouw van Nanda, de broer van de Boeddha. Hij maakte er 74 prachtige schilderijen bij. Op 5 maart 2017 presenteerde van der Velde dat boek en die schilderijen in Bilthoven. Samen met Louise Broekhuijsen en Annemiek Gerlag verklankte Beumers een bloemlezing uit dit boek, terwijl twee composities van Rokus de Groot werden uitgevoerd door Marieke Koster (zang) en Eduard van Regteren Altena (cello).